

Търта Действие, нета картина.

Ромео. —

Върнете моя грях назад тогава,
и аз ще бъда двойно по-гестит!

Жулиета. —

Изкусно виц целувате, мой мим.

Дойкага. —

Идете, майка ви ще каже нещо.

Ромео. —

Коя е тя?

Дойкага. —

Коя ли, мадри момко —
стопанката на моя дом, жена —
и кестка, и разумна, и добра.
Из дойкага съм на кесткото момиче,
с което преди малко вие бяхте,
и казвам ви, не който се очени
за него, ще спехем.

Ромео. —

Канулетта!

Аз на врага попаднах съм в речете!

Бенволио. —

Прощавай се! Огавта те радва.

Ромео. —

И аз така си мисля — край на бала!

Канулетта.

Не, скъпи господо, не с настъпни:
огавта ни сега закуска лека. —
Ще тривате? Добре, така да бъде;
благодаря на всички! Лека нощ! —
Донесте свещи стук! — И ний — в леглото! —
Другарю, много късно е, навърно,